

Vodný Žurnál

Štvrťročník
6. ročník 2/2014

Prinášame Vám to najcennejšie...

Situácia s nedostatkom
odborníkov je zlá str. 12

str. 3 Aktuality

Pitný režim deťom

Na vodárov nebezpečne dýchla história

Dieťa možno ani nevie, že piť sa dá aj voda z vodovodu

Svetový deň vody v znamení darčiekov

Plaketa primátora mesta Košice

Vodou sa krstilo 3x

Environmentálne vodárenské vzdelávacie zariadenie

XVIII. Okresné dni vody

Moje mesto povolani

Deň detí s VVS, a.s.

str. 12 O ľuďoch

Riaditelia závodov hovoria o sebe, svojich túžbach

a víziách, časť 2. (južné okresy)

Príbeh vody v povodí Bodvy

str. 19 Relax

Vtipy

Tajnička

Pitný režim deťom

VVS, a.s. závod Rožňava už štvrtý rok podporuje akciu s názvom „Čo sa hýbe, to je živé“. Hlavným organizátorom podujatia je Regionálny úrad verejného zdravotníctva v Rožňave v spolupráci s MÚ Rožňava. Event je určený deťom 5. a 6. ročníka základných škôl v okrese Rožňava, so zámerom „rozhýbať“ deti aspoň 1 deň v roku viac, ako inokedy. Aj tento rok, 25. 5. súťažili v rôznych športových disciplínach ako poskytnutie prvej pomoci, mohli si tiež vyskúšať prácu hasičov. VVS, a.s. Rožňava sa počas celej akcie stará o pravidelný pitný režim detí s ich najväčším produktom – pitnou vodou.

Tento rok navyše VVS, a.s. urobila aj menší prieskum u detí - otestovala ich vedomosti z vodárenskej tematiky. Napriek tomu, že nešlo o súťažnú disciplínu, výsledky ich veľmi potešili.

Na vodárov nebezpečne dýchla história

Dátum 8. 6. 2014 si pracovníci VVS, a.s. Košice rozhodne budú dlho pamätať. Jeho rutinu totiž narušil netradičný, ale zároveň aj nebezpečný nález. Počas výkopových prác pri odstránení havárie na vodovodnom potrubí v obci Slanské Nové Mesto – prameň, našli „vodári“ vojenskú mìnometnú muníciu.

Práce boli ihneď po privolaní polície zastavené. Následne bol políciou privolaný pyrotechnik, ktorý muníciu na mieste zneškodnil. Takýto nález v tejto oblasti nebol ojedinelý, podobný prípad sa stal v obci Slanec aj v roku 2005.

Vodný žurnál – časopis Východoslovenskej vodárenskej spoločnosti, a.s., Komenského 50, 042 48 Košice, 040 01. www.vodarne.eu.

Vydavateľ: Agentúra PENELOPA, s.r.o., Omská 22, Košice 040 01. **Šéfredaktor:** Mgr. Martina Hidvéghyová, **e-mail:** hidveghyova@penelopa.sk, **Zástupca šéfredaktora:** Mgr. Adriana Marušinová **e-mail:** marusinova@penelopa.sk, **Zodpovedný redaktor:** PhDr. Peter Furmaník, **Redaktori:** Mgr. Lucia Kapitančíková, Helena Sviatková, Helena Sičáková, Ing. Jana Petráková, Henrieta Krištofová, Jana Pavliková, Mgr. Ivana Adamečková, Bc. Eva Harakalová, Gabriela Liptáková, Alena Pangráčová-Piterová. **Sídlo redakcie, príjem inzercie:** Agentúra PENELOPA, s.r.o., Omská 22, Košice 040 01, **tel./fax:** +42155 677 00 76. **Grafika a sadzba:** Agentúra PENELOPA, s.r.o., **Tlač:** Rotaprint Košice. Autorské práva vyhradené. Akékoľvek rozmnožovanie textu, grafiky a fotografií vrátane údajov v elektronickej podobe, len s predchádzajúcim písomným súhlasom redakcie. Nepredajné.

Dieťa možno ani nevie, že piť sa dá aj voda z vodovodu

Na tlačovej konferencii pri príležitosti Svetového dňa vody predstavitelia spoločnosti informovali o niektorých novinkách v styku so zákazníkmi i o podujatiach, ktoré sa každoročne stretávajú s veľkým záujmom verejnosti. Podľa ekonomickej riaditeľky VVS Ing. Anity Gašparíkovej spoločnosť s cieľom neustále zvyšovať kvalitu poskytovaných služieb a zároveň chrániť životné prostredie pripravila pre svojich klientov možnosť prijímať elektronickou formou rôzne druhy dokumentov, vrátane faktúr za vodné a stočné. O službu treba požiadať osobne, a to v ktoromkoľvek zákazníckom centre. Hovorilo sa aj o každoročných analýzach vody z individuálnych zdrojov, ktoré VVS ponúka záujemcom bezplatne. Podrobnejšie sme sa o nich porozprávali s Ing. Natašou Riganovou, vedúcou útvaru chemicko-technologických činností:

- Bezplatné analýzy dusičnanov naša spoločnosť organizuje už deväť rokov a stále sa tešia vysokému záujmu, v tomto roku v rámci tejto akcie prinieslo vzorky vody 3499 občanov, z toho 863 bolo nevyhovujúcich, čo znamená 24,66 %-nú závadnosť. Už tradične bol najvyšší počet nevyhovujúcich vzoriek zistený v okrese Trebišov (66,4%), ale uspokojivá situácia nie je ani v okrese Michalovce (53,4 %), Vranov n/T (49,7 %) či v Košiciach, kde nevyhovelo 31,5 % vzoriek. Každý rok sa potvrdzuje najvyšší počet nevyhovujúcich vzoriek v tých istých okresoch!

Stáva sa zrejme aj to, že rok čo rok chodia tí istí ľudia so vzorkou vody a výsledky sú stále rovnaké. Voda z ich studne sa sama zázrakom nedala do poriadku, hoci v to do poslednej chvíle dúfali... Aké poučenie by si z výsledkov analýz mali odniesť? Uvedomujú si vôbec, že tá voda je nevyhovujúca a nemali by šetriť na svojom zdraví?

- Áno, určitý počet ľudí prichádza so vzorkou vody z toho istého zdroja zrejme dúfajúc, že kvalita vody sa mohla zázrakom zmeniť. A stále sa presvedčia o tom, že nameraná koncentrácia dusičnanov je nadlimitná čiže vyššia ako 50 mg/l. Treba si uvedomiť, že hlavným zdrojom prísunu dusičnanov do vôd je mineralizácia organických látok prítomných v pôde, predovšetkým dusíkatých hnojív, ale aj septiky, žumpy a pastviny. Zlúčeniny dusíka sa dostávajú do ovzdušia elektrárnami a automobilovou dopravou a pri zrážkach sa z ovzdušia dostanú na zem. Veľmi dôležité je situovanie individuálnych studní, pri ktorých je veľké riziko ohrozenia - často nie sú dodržané ochranné pásma! Aj keď individuálne zásobovanie vodou je vo vzťahu k zdraviu spravidla vždy veľmi rizikové, občania sa nechcú napájať na verejný vodovod z ekonomických dôvodov.

Podceňujú význam kvality pitnej vody pre svoje zdravie.

- Ťažisko rozhodnutia je na spotrebiteľovi, aby zvážil zdravotné riziká, ktoré mu pri používaní nekvalitnej vody môžu vzniknúť. Otázka zdravia by mala byť na prvom mieste. Je však potrebné zdôrazniť, že jednoznačnou výhodou pitnej vody z verejných vodovodov oproti vode z domových studní je záruka jej zdravotnej bezpečnosti, ktorá je zabezpečená jej pravidelným monitoringom.

V príkrom rozpore so zlou kvalitou vody z individuálnych zdrojov je kvalita vody dodávaná vodárenskou spoločnosťou. Hovorilo sa o tom aj na IX. ročníku konferencie o kvalite pitnej vody vo VVS. Aké podnetné príspevky tam odzneli a čo bolo to hlavné resumé z podujatia?

- Vypočuli sme si veľa zaujímavých príspevkov v oblasti pitných aj odpadových vôd od autorov z našej spoločnosti, ale aj zvonka - z RÚVZ Košice, zo Slovenskej technickej univerzity Bratislava, z pražského Hydroprojektu, z Vysokého učení technického v Brne a podobne. Hovorilo sa o kvalite pitnej vody a našich akreditovaných laboratóriách, ale aj o moderných technológiách na úpravu vody či možnostiach rekonštrukcie úpravni vôd, čo je aj z hľadiska VVS horúca a aktuálna téma. Boli prezentované nové poznatky v identifikácii drog a liečiv v odpadových vodách v podmienkach Slovenska. Ak by som to všetko mala zhrnúť, konferencia prispela nielen k rozšíreniu odborných vedomostí účastníkov najmä v oblasti kvality a úpravy vody, ale ukázala potrebu zvyšovať environmentálne povedomie obyvateľstva aj v súvislosti s tým, čo všetko ľudia bezohľadne vylievajú a vhadzujú do kanalizácie alebo aj priamo do vodných tokov, čím ohrozujú životné prostredie i zdroje pitnej vody.

Ďalšia otázka sa týka pravidelných Dní otvorených dverí usku-točňovaných pri príležitosti Svetového dňa vody. Ozaj, školáci sa na tých podujatiach o niečo zaujímajú alebo sa len tešia, že im odpad-lo vyučovanie?

- Dni otvorených dverí vo vybraných vodárenských objektoch - v úpravniach vôd, čistiarnach odpadových vôd a v chemických la-boratóriách sa každoročne tešia veľkej popularite a žiaci sa o mno-hé veci živo zaujímajú. V tomto roku navštívilo naše objekty takmer 2000 záujemcov z radov širokej verejnosti, samozrejme, boli to pre-dovšetkým žiaci všetkých stupňov škôl, ale nie sú to jediné aktivity, ktoré naša spoločnosť pre nich organizuje. Na mladú generáciu ne-zabúdame počas celého roka, či už sú to rôzne súťaže, besedy a po-dobne. Uvedomujeme si totiž dôležitosť vodárenskej osvetu a pro-pagácie pitnej vody.

Zrejme tej osvetu najmä pre deti treba stále viac, keďže v hierar-chii mnohých ľudí je pitná voda neraz kdesi na chvoste a výrazne dominujú rôzne balené vody, zväčša aj prichucované, prifarbované...

- Naozaj nám treba začať už od najmenších, lebo ak rodičia die-ťaťa od malička denno-denne kupujú prichucované limonády, mož-no ani nevie, že pitná voda z vodovodu je zdravá, čistá a osviežujúca. A že jej bez obáv môže piť, koľko len chce!

(fur.)

foto: archív redakcie

Svetový deň vody v znamení darčiekov

Svetový deň vody je príležitosťou pre zákazníkov VVS, a.s. zapojiť sa do súťaží a zabojsovať o skvelé ceny. Túto šancu majú každoročne dospeli aj deti v rámci súťaží, ktoré vyhlásila VVS, a.s. v časopisoch *Vodník* a *Vodníček*.

Oba časopisy testovali postreh a všeobecný prehľad čitateľov z vodárenskej oblasti v krátkom vedomostnom teste. Z množstva správnych odpovedí boli vyžrebovaní traja šťastlivci. Výhercovia z časopisu *Vodníček* boli odmenení spoločenskou hrou *Vodopád*. Vyžrebovanej výherkyni z Košíc – ôsmačke Soni Halászovej - odovzdali cenu primátor mesta Košice a podpredseda predstavenstva VVS, a.s. Richard Raši a generálny riaditeľ VVS, a.s. Ing. Stanislav Hreha. Z rúk riaditeľov závodov VVS, a.s. si cenu osobne prevzali pred spolužiakmi aj:

Ladislav Szeles, 5. B, ZŠ Čaňa, Košice a Marek Kováč, 2. C, ZŠ Jura Hronca, Rožňava.

Znalosti z vodárenskej tematiky dospelých dôkladne preveril aj test v časopise *Vodník*, kde z množstva správnych odpovedí boli opäť vyžrebovaní traja čitatelia, ceny boli naozaj atraktívne. Grilovacia súprava potešila Milenu Totcímákovú z Veľkých Čabín, okr. Humenné, s novou sadou kufrov môže cestovať František Kunc z Prešova a víkendový pobyt v penzióne *Vodár* si užije vo dvojici Marianna Karšňáková z Michaloviec.

VVS, a.s. vyhlásila v časopise *Vodníček* pre žiakov ZŠ ešte jednu súťaž, kde mohli prejaviť svoju fantáziu a kreativitu. Hľadalo sa to najkrajšie a najpríznačnejšie meno pre maskota VVS, a.s. Do redakcie prišli stovky návrhov, ale zástupcovia VVS, a.s. vybrali jedno meno – Kvapka AQUINKA. Odmenení však boli dvaja autori s rovnakým návrhom, ktorí si pred celou triedou hrdo prevzali od zástupcov VVS, a.s. zaslúžený odmenu v podobe krásnych reklamných predmetov. Kvapka Aquinka je odteraz oficiálny maskot VVS, a.s. vďaka Miške Čisláčkovej z Košíc a Simonke Warošekovej z Prešova.

Adriana Marušinová
foto: archív redakcie

Odvzdávanie cien vyžrebovaným výhercom vedomostného testu v časopise *Vodníček*

Plaketa primátora mesta Košice

Začiatok mája sa v metropole východu nesie v znamení osláv Dňa mesta Košice, ktoré sa konajú pri príležitosti udelenia prvej erbovej listiny mestu Košice panovníkom Ľudovítom Veľkým. Okrem

kultúrnych, historických, gastronomických a športových podujatí sa súčasťou osláv stalo aj oceňovanie významných osobností a občanov, ktorí akýmkoľvek spôsobom prispeli k rozvoju mesta Košice.

7. mája, v deň vyvrcholenia osláv, sa Veľká sála Historickej radnice stala svedkom slávnostného ceremonálu odovzdávania Ceny mesta Košice, Ceny primátora mesta Košice a Plakety primátora mesta Košice. Posledné ocenenie si tohto roku prevzal aj dlhoročný zamestnanec VVS, a.s., Michal Bérés st. za aktívnu činnosť v prospech samosprávy, ktorá mu bola udelená ako morálne ocenenie za významný podiel na rozvoji mesta a za prácu v orgánoch mesta. Plaketu, ktorá v roku 2007 bola odovzdaná aj výrobnotechnickému riaditeľovi VVS, a.s. Ing. Rudolfovi Kočiškovi, si pán Bérés prevzal z rúk primátora za účasti vážených osobností mesta Košice, pozvaných hostí a zástupcov médií.

O hudobnú bodku slávnostného programu sa postaral sláčikový orchester *Musica Iuvenalis*, ktorý patril k oceneným kolektívom.

Bibiána Kostrejšová

Vodou sa krstilo 3x

Slávnostný krst desiatich elektromobilov značky Nissan LEAF, ktoré VVS zakúpila preto, aby urobila ďalší konkrétny krok k ochrane životného prostredia a zdrojov pitnej vody, pritiahol hufy novinárov. Nie div, lebo dostali možnosť povoziť sa v týchto krásnych a pohodlných autíčkach. Pokrstili ich primátor mesta Košice Richard Raši a generálny riaditeľ VVS Ing. Stanislav Hreha kvalitnou a zdravou vodou z podzemných i povrchových zdrojov, akú vodári dodávajú spotrebiteľom. A symbolicky sa k nim pridal aj ďalší zdroj vody - akoby na zavolanie sa práve v tej chvíli spustili z neba veľké kvapky dažďa.

V Košiciach krstil primátor mesta Richard Raši.

Pán primátor Raši vysoko ocenil iniciatívu VVS smerujúcu k ochrane životného prostredia i zníženia hluku v Košiciach a verí, že k vodárom, ktorí majú ekológiu v krvi, sa čoskoro pridajú aj ďalšie spoločnosti. „Mesto ich bude motivovať konkrétnymi krokmi, napríklad aj možnosťou bezplatného parkovania elektromobilov v centre mesta.“ Výrobnotechnický riaditeľ VVS Ing. Rudolf Kočiško sa ako nadšenec modernej techniky autám potešil: „**Je to v súlade s trendom našej spoločnosti využívať nové moderné stroje, zariadenia a technológie, ktoré šetria energiu, financie i životné prostredie vrátane zdrojov pitnej vody.**“

Po tom, čo inžinier Hreha spresnil, že jedno z áut bude k dispozícii generálnemu riaditeľstvu a zvyšné sa rozdelia do deviatich závodov, pričom nebudú slúžiť pre rozvážanie riaditeľov, ale pre každodennú prácu tých, čo potrebujú veľa agendy vybavovať po meste, lebo práve na jazdu v mestskom prostredí sú určené, sa začala „zaťažkávací skúška“ pod dohľadom médií. Spolu s vodičom Miroslavom Sukenikom, ktorý pracuje v košickom závode ako majster hospodárskeho strediska Doprava, sme vyskúšali jeden z elektromobilov. „**Má absolútne jednoduché ovládanie,**“ vysvetľuje. „**Je tu jedna páka, nič ako joystick pri počítači. To auto je pohodlné a hlavne ekologické a úsporné - netreba doňho ani vlievať olej! Teším sa, že takéto auto bude mať aj náš závod. Cez deň bude jazdiť, v noci sa dobije u nás na stredisku.**“

Slová pána Sukenika môžeme len potvrdiť. To autíčko je naozaj tiché, príjemné a pohodlné. Človek sa v ňom môže cítiť ako v raji. Po slávnostnom krste v areáli košického závodu na Vodárenskej ulici sa elektromobily ticho a hlavne úsporne presunuli do Prešova, kde ich uvítal primátor mesta Pavel Hagyari. Tam už čakali ďalší novinári. (fur.)

foto: Marián Horňák

Podľa pána Hrehu bol nákup elektromobilov ekologickým počínom: „**Tieto autá sú priateľské k životnému prostrediu, neprodukujú výfukové plyny, neznečisťujú ovzdušie ani vodné zdroje. Majú tichú prevádzku a navyše predstavujú veľmi efektívne zníženie nákladov - 100 km jazdy v elektromobile vyjde našu spoločnosť len na 2,5 eura, pričom prevádzkové náklady na 100 kilometrov jazdy autom Škoda Fabia, ktoré nateraz používame, predstavujú 12,9 eura, čo je - ak dobre počítam - viac ako päťkrát toľko! A navyše, elektromobily nemajú žiadne olejové náplne, nepotrebnú výmenu oleja a dôležitý je aj priamy ekologický efekt spočívajúci vo výraznej redukcii oxidu uhličitého v množstve 2,9 tony na jedno auto ročne.**“

V Prešove krstil primátor mesta Pavel Hagyari.

KEĎ SA VODÁRI ROZHODNÚ... Environmentálne vodárenské vzdelávacie zariadenie

VVS, a.s. Závod Michalovce – Úpravňa vody Hrádok

3. – 4. apríla sa v Michalovciach konal už 18. ročník Okresných dní vody, ktoré každoročne usporadúva VVS, a.s. Závod Michalovce pri príležitosti Svetového dňa vody. Tohtoročné „dni vody“ mali slávnostnú príchuť. Riaditeľ závodu Michalovce Ing. Oliver Petrík predstavil účastníkom konferencie jedinečný a vskutku neobvyklý projekt Environmentálneho vodárenského vzdelávacieho zariadenia.

Najprv len dobrý nápad

Budova postavená ešte v 50. rokoch 20. storočia pôvodne slúžila ako úpravňa vody pre mesto Michalovce a okolie. No v 90. rokoch 20. storočia boli vybudované ďalšie, modernejšie úpravné vody a dlhé roky nevyužívaný priestor sa michalovský závod rozhodol zužitkovať tým najefektívnejším spôsobom. V priestoroch zriadil miesto, kde

Slávnostné otvorenie Environmentálneho vodárenského vzdelávacieho zariadenia – zľava: výrobnotechnický riaditeľ VVS, a.s., Ing. Rudolf Kočiško, primátor mesta Michalovce Viliam Záhorčák, ekonomická riaditeľka VVS, a.s. Ing. Anita Gašparíková, riaditeľ závodu Michalovce Ing. Oliver Petrík.

sa deti základných a stredných škôl môžu bližšie zoznámiť s prácou vo vodárenstve. Prítomných hostí celým vzdelávacím zariadením previedol riaditeľ michalovského závodu Ing. Petrík osobne. Pri slávnostnom

otvorení uviedol: „V prvej miestnosti dostanú žiaci, formou osobného výkladu a z dostupných materiálov, ktoré má VVS, a.s. k dispozícii, základné informácie o tom, čo je kolobeh vody v prírode, o úprave vody a jej ceste

Pohľad z veliaceho strediska na vodárenskú expozíciu

od prameňa až do vodovodného kohútika. Deti sa oboznámia s tým, čo voda znamená pre človeka a v čom vlastne spočíva práca vodára.“

Vychádzali nám oči z jamôk

Tím autorov projektu nenechal nič na náhodu a dotiahol prácu na skutočne vysokú a obdivuhodnú úroveň. Už pri vstupe do miestnosti zaujme ilustrovaná stena, ktorú namaľoval pracovník VVS, a. s. Závod Michalovce, p. Marcel Čižmár, znázorňujúca vodárenské činnosti a priebeh vodárenských prác v teréne. Kolobeh vody zdobí susediacu stenu, oproti ktorej sa nachádza veľká LCD obrazovka, slúžiaca k budúcemu premietaniu filmov o úprave vôd, o výstavbe vodnej nádrže Starina, pre žiakov, ktorí Environmentálne vodárenské vzdelávacie zariadenie navštívia v rámci exkurzií a interaktívnej výučby. Ďalšia miestnosť ponúka pohľad do blízkej histórie, kde môžeme vidieť zrekonštruované autentické veliace stredisko, tzv. dispečing z obdobia 50. rokov 20. storočia. Závodu Michalovce sa podarilo zhromaždiť autentické dokumenty, ktoré kedysi vodári využívali pri svojej práci. Okrem kníh a príručiek stenu zdobia aj retro plagáty, ktoré vyzývajú obyvateľstvo k šetreniu vody. Z veliaceho strediska je zrkadlovou stenou výhľad na prízemie budovy, ktoré obsadili vodárenské predmety spájajúce minulosť s prítomnosťou a staré, historické exponáty s modernou technikou využívanou pri čerpaní a distribúcii pitnej vody. Ing. Petrík prekvapených prvých hostí zariadenia upozornil, že nejde o múzeum v pravom zmysle slova, aj keď sa v budove nachádza mnoho dobových predmetov, ale skôr o potrebu priblížiť mladšej generácii, obdobie vodární počas rozvoja mesta Michalovce v kontexte bývalých VVaK š.p. Košice, pokračujúc novodobou históriou VVS, a.s. a priblížiť im, akú úlohu zohrala voda v regióne Zemplín.

Neuveriteľné exponáty

Inštalovaná expozícia ponúka skutočne široký výber čerpacích zariadení a ukážky technológií používaných pri výstavbe vodovodov a kanalizácií, rôzne druhy technických pomôcok, či sklenené, drevené, liatinové potrubia, ale aj hydranty, rezy studní a čerpadiel. Ing. Petřík bližšie predstavil aj vskutku nevšedný osobný dar výrobnotechnického riaditeľa VVS, a.s. Ing. Rudolfa Kočiška, ručne kované vedro určené na čerpanie vody pomocou čerpadlového ramena. Vystavené sú aj najstaršie dochované písomnosti a fotografie o výstavbe vodovodov a kanalizácií na Zemplíne, ktoré sú dotvorené visiacimi nadrozmerými fotografiami, znázorňujúcimi napríklad najstarší vodovod objavený v Michalovciach v kontraste s najmodernejšou stavbou úpravne vody Hatalov. V zbierke možno nájsť aj mapy, plány a technickú dokumentáciu z konca 19. storočia. Pozornosť vzbudzuje aj netradičná inštalácia, ktorá predstavuje robotníckeho opravára, ktorý ešte pred rokom 1989 obiehajú mesto na bicykli a zasahoval tam, kde sa vyskytla porucha. Súčasťou pôvodnej úpravne vody bolo aj laboratórium zamerané na monitorovanie čistoty vody. Keďže sa podarilo zachovať autentické prístroje, s ktorými sa pracovalo už v roku 1966, v prístupnom laboratóriu sú umiestnené pôvodné skúmavky a zariadenia na rozbor vody, ale napríklad aj jeden z prvých počítačov používaných na úpravni, vybavený ešte disketovou mechanikou.

Projekt ešte trvá

V budúcnosti sa s pomocou generálneho riaditeľstva plánuje vytvorenie interaktívnej miestnosti pre deti, kde budú mať možnosť postaviť si vlastné vodovodné, či kanalizačné potrubie. „Aj takouto hravou formou by sme deti radi motivovali a zvýšili ich záujem o vodárenské profesie“, uviedol Ing. Petřík. Ďalším jeho želaním je roz-

Spoločná fotografia s kolektívom závodu Michalovce, ktorý sa zaslúžil o vybudovanie EVVZ

šírenie vzdelávacieho strediska o priestor, v ktorom sú umiestnené filtre na vodu, ktoré je ešte potrebné zrekonštruovať, aby žiaci mali možnosť vidieť, ako filter reálne vyzerá, aké má zloženie a ako prebieha filtrácia. Aj exteriér úpravne vody skrýva v sebe zatiaľ nevyužitý potenciál a ráta sa aj so skultivovaním trávnatej plochy a okolia, aby časť výučby a prednášok mohla prebiehať vonku na čerstvom vzduchu.

V závere prehliadky Ing. Petrík nezabudol zdôrazniť, že hlavnou myšlienkou, ktorá stála na začiatku vybudovania tohto neobvyčajného zariadenia bola snaha pritaľhnuť pozornosť mladých ľudí k vodárenstvu a práci vodára, ktorá je v dnešnej dobe mnohokrát nedocenená a podnietiť tak mladú generáciu k hlbšiemu záujmu o túto profesiu.

Pôvodné laboratórium na monitorovanie čistoty vody z konca 50. rokov 20. stor.

Čo k tomu dodať...

Okúzenie okamihom i šoková terapia zároveň bola pre nás návšteva múzea vodárenstva v Michalovciach. Napriek tomu, že to oficiálne nie je múzeum, dovoľte nám za redakciu Vodného žurnálu zložiť klobúk.

Za ten nápad, odhodlanie, uplatnený perfekcionizmus, invenciu, neskutočné množstvo hodín práce a vytrvalosť dotiahnuť to do brilantného konca. Je to skutočne obdivuhodný tímový počin, kus práce navyše v záujme vodárenskej lojality a úprimného vzťahu k vodárenskej práci.

Gratulujeme a želáme veľa ďalších úspechov.

*Za redakciu: Martina Hidvéghyová
a Bibiána Kostrejšová
foto: archív redakcie*

XVIII. Okresné dni vody

Pri príležitosti Svetového dňa vody – 22. marec, sa každoročne v Michalovciach konajú Okresné dni vody. 3. – 4. apríla 2014 sa niesol v znamení ich 18. ročníka. Záštitu nad podujatím, ktoré sa stalo miestom stretnutia odborníkov v oblasti vodného hospodárstva, prevzala prednostka OÚ Michalovce PhDr. J. Cibereová. Cieľom tohtoročnej odbornej konferencie bolo v súlade s cieľom Svetového dňa vody 2014 zvýšiť povedomie o vzájomných väzbách medzi vodou a energiou. Na programe bola aj myšlienka opätovne zdôrazniť potrebu ochrany zdravia a životného prostredia na Slovensku, ku ktorej prispievajú verejné vodododávky a kanalizácie. V tejto súvislosti sa počas druhého dňa podujatia vykonávali testy kvality vody pre obyvateľov michalovského regiónu, ktoré sú už trvalou súčasťou tejto akcie.

Program odbornej konferencie otvoril Ing. M. Gomboš, CSc., ÚH SAV, VHZ Michalovce. Príhovor mala PhDr. J. Cibereová, prednostka OÚ Michalovce. V prednáškovom bloku vystúpili Ing. R. Kočiško, Ing. I. Mydlová, VVS, a.s., Prof. Ing. A. Šoltész, PhD., SvF STU Bratislava, Prof. Ing. E. Bednárová, PhD. SvF STU Bratislava, Doc. Ing. Š. Stank, PhD., Doc. RNDr. I. Škultétyová, PhD. SvF STU Bratislava, Ing. O. Hrabovský, Ing. J. Korinok, SVP, š.p., OZ Košice a Správa povodia Laborca Michalovce, Ing. H. Hlavatá, PhD., Ing. E. Čepčeková, Ing. M. Tomková, SHMÚ Košice,

Ing. Y. Velísková, PhD., ÚH SAV Bratislava, Ing. V. Novák, DrSc., ÚH SAV Bratislava, Ing. A. Oravcová, SVP, š.p., OZ Košice, Doc. RNDr. P. Pristaš, CSc., Bc. A. Belohorcová, Mgr. T. Nikorovičová, ÚBEV, Prír.F. UPJŠ Košice, RNDr. L. Kolesár-Fecskeová, PhD., ÚFHZ SAV Košice. Prehlásenie predniesol RNDr. J. Hecl, PhD., NPPC – VÚA Michalovce a záver konferencie patrilo RNDr. D. Kotorovej, PhD., NPPC – VÚA Michalovce.

Popoludní bola pre účastníkov Okresných dní vody 2014 naplánovaná exkurzia do novootvoreného Environmentálneho vodárenského vzdelávacieho zariadenia vybudovaného v bývalej úpravni vody Hrádok.

*Bibiána Kostrejšová
foto: archív redakcie*

Moje mesto povolání

Úspešný detský projekt Moje mesto povolání, ktorý v rámci interaktívnej edukačnej výstavy ponúka deťom možnosť praktickým spôsobom sa oboznámiť s perspektívnymi povolaniami, po Bratislave a Žiline konečne dorazil aj do Košíc. Výstava, ktorá sa koná pod záštitou primátora mesta Košice a podpredsedu predstavenstva VVS, a.s. Richarda Rašiho, ponúka deťom možnosť prostredníctvom konkrétnych povolání sa praktickým spôsobom oboznámiť s rôznymi profesiami. Kombináciou interaktívnej hry a vzdelávania zobrazuje, ako funguje reálny život a povolania v ňom.

V deň otvorenia detského mestečka si k slávnostnému prestrihnutiu pásky primátor mesta Košice Richard Raši, predsedníčka občianskeho združenia Duplex Marcela Kulíčajová a riaditeľ obchodného centra Aupark Košice Marcel Zeleňák prizvali troch žiakov ZŠ, ktorí sa so svojimi triedami ako prví zúčastnili výstavy. Tento nevšedný projekt sa mesto Košice rozhodlo podporiť na základe alarmujúceho stavu na trhu práce, ktorý sa aspoň trochu snaží zachrániť myšlienka detského mesta povolání slúžiaceho ako kompas v neprehľadnom svete dospelých a ich profesií. Pri slávnostnom prihovore primátor mesta Košice Richard Raši uviedol: „Mesto Košice je plné príležitostí a výnimočných ľudí, preto som rád, že sme mali možnosť podporiť

projekt, kde si deti môžu nájsť tú správnu školu a svoje miesto v živote a nasmerovať ho tak, aby zostali v meste Košice a naďalej ho rozvíjali a zveľaďovali.“

V rámci expozície sú nainštalované stánky, tzv. domčeky, reprezentujúce rôzne firmy a spoločnosti, kde je možné nazrieť do zákulisia jednotlivých povolání. VVS, a.s. si pre žiakov ZŠ pripravila úžasný, farebný stánok, v ktorom sa spolu s animátormi oboznámi s kolobehom vody pri skladaní puzzle, s jednotlivými vodárskymi povolániami v maľovánkach a vyskúšajú si prácu montéra, pátrača, dispečera či pracovníka call centra. Pre žiakov posledných

ročníkov ZŠ a ich rodičov sú pripravené brožúry s podrobným popisom vodárnskych profesií, pomocou ktorých sa nielen zoznámia s jednotlivými povolániami, ale aj zorientujú, ktoré stredné školy si majú vybrať, aby mohli pracovať na vybranej pozícii vo vodárňach.

Výstava je verejnosti k dispozícii do 30. septembra 2014 v nákupnom centre Aupark Košice (2. posch.), denne v čase od 10:00 do 19:00 hod a Východoslovenská vodárenská spoločnosť Vás srdečne pozýva do svojho stánku©.

Bibiána Kostrejšová
foto: Marián Horňák

MOJE MESTO

košícky **aupark** 2. poschodie do 30. septembra 2014

Slávnostné otvorenie výstavy pod záštitou primátora mesta Košice Richarda Rašiho.

www.vodarne.eu

Kam ísť po skončení ZŠ?

Ak máte deti na ZŠ, tak je pozvanie do stánku Východoslovenskej vodárenskej spoločnosti na výstave Moje mesto povolání určené práve Vám.

Výstava je pod záštitou primátora mesta Košice Richarda Rašiho a predstavuje perspektívne a potrebné profesie, bez ktorých by život v meste nemohol fungovať.

Príďte spoznať i vyskúšať si rôzne atraktívne povolania, o ktorých ste možno nepremýšľali. Spoznajte spolu s deťmi profesie montéra, pátrača na sieti, chemika – biológa, šoféra špeciálnych vozidiel či pracovníka call centra vo vodárňach!

Deň detí s VVS, a.s.

1. jún je sviatkom tých najmenších a ambíciou dospelých je minimálne tento deň naplánovať tak, aby si ho deti čo najviac užili a zabavili sa. To bolo aj snahou VVS, a.s., ktorá pre ratolesti zamestnancov najväčšieho závodu spojeného s GR presne v tento deň pripravila zábavné dopoludnie plné súťaží a špeciálnych atrakcií. Akcia sa konala v športovo-relaxačnom areáli Čičky v Košiciach. Od deviatej do 13-tej hodiny mali deti čo robiť, aby stihli absolvovať 8 súťažných disciplín, pod dohľadom skúsených animátorov. Záujem bol veľký, keďže motiváciou boli sladké odmeny, ale aj množstvo hračiek. Za absolvovanie každej disciplíny deti získali na svoj putovný diplom nálepku a body, za ktoré si mohli vybrať odmenu zo „stonožkového bufetu“. Tí menej súťaživí si mohli zaskákať v nafukovacom hrade alebo sa povoziť na poníkoch, areál sa rýchlo zaplnil aj pomalovanými tvármi, keďže o túto aktivitu bol takisto veľký záujem. Mini diskotéka s bublinkami zabavila nielen deti, ale aj dospelých. Deti si tak užili aktívne dopoludnie plné zábavy, ktorého atmosféru podporilo aj príjemné slnečné počasie.

Adriana Marušinová

foto: Marián Horňák

Štvrtročník VVS, a.s.

2014

Príprava na najväčšie dieťa.

Situácia s nedostatkom odborníkov je zlá

Osobne zodpovedajú za kvalitu pitnej vody vo svojom regióne i za odvádzanie a dôkladné čistenie odpadových vôd, pravidelne sa stretávajú s primátormi, starostami a obyvateľmi miest a obcí, bojujú s nízkou napojenosťou na vodovod a kanalizáciu aj s najrozličnejšími fámami o tom, že pitná voda vraj nie je zdravá. Niektorí sa ešte musia poriadne popasovať s veľkou stratovosťou vody, za ktorú môžu staré skorodované, už nevyhovujúce rozvody. Reč je o riaditeľoch závodov, ktorých sme vyzvali, aby trochu porozprávali o sebe a spoločne sa rozhovorili o tom, kde ich topánka tlačí. Z rozhovoru, ktorý trval takmer hodinu a pol, sme vybrali to najzaujímavejšie.

Ing. Stanislav Prcúch, závod Rožňava.

„Ako jediný zo všetkých riaditeľov vo VVS - na generálnom riaditeľstve i v závodoch, nie som východniar. Pochádzam z Ilavy. Maturoval som na strojníckej priemyslovke vo Zvolene a v štúdiách som pokračoval na Strojníckej fakulte bývalej VŠT (dnes Technická univerzi-

ta) v Košiciach v odbore dopravná a manipulačná technika.“ Po promócii v roku 1990 začal pracovať vo zvolenskom Doprastave ako vedúci úseku malej mechanizácie a po vojenčine vstúpil do Policajného zboru SR:

„Slúžil som na Okresnom riaditeľstve PZ v Rožňave vo funkcii dopravný inžinier, mal som na starosti dopravné značenie, križovatky a veľmi nebezpečné úseky, venoval som sa najmä Soroške. Potom som prešiel niekoľkými ďalšími pracoviskami a v roku 2005 som sa prihlásil do konkurzu VVS na funkciu riadite-

la rožňavského závodu. Nevie, či som počas svojho pôsobenia v rožňavskej polícii naozaj dobre a svedomite pracoval, ale keď teraz ako riaditeľ závodu VVS prechádzam cez Sorošku, vždy nahlas nadávam.“ (Dlhotrvajúci smiech v celej zasadačke).

Ing. Gabriel Fedák, závod Košice. Narodil sa v Košiciach, detstvo i celý svoj doterajší život prežil v Drienovci (okres Košice-okolie), kde sa nachádza jeden zo zdrojov najkvalitnejších vôd, aké VVS dodávajú spotrebiteľom. „Je to čistá a zdravá krasová voda vyvierajúca z jaskynných hlbín Slovenského krasu. Nespotrebovaná voda z tohto prame-

ňa odteká do obecného potoka a vyúsťuje ako pravostranný prívod do rieky Bodva. K tejto vode mám osobitný vzťah, pretože preteká cez náš dvor a záhradu a celý môj život už od útleho detstva je s ňou úzko spätý - dedo, pradedo, všetci moji predkovia boli mlynári a tá voda z prameňa poháňala náš mlyn. Aj ja som sa chcel neustále krútiť okolo vody a stať sa mlynárom, ale v tých rokoch sa rozhodlo, že vodné mlyny na Slovensku sú vraj už neperspektívne a nemoderné.“

A tak sa musel vydať na inú dráhu. Vzdelanie získal na košickom železničnom učilišti, ale z koľajníc rýchlo zutekal. Radšej šiel študovať strojársku technológiu na Strojníckej fakulte VŠT v Košiciach a po promócii v roku 1986 začal pracovať v Strojno-traktorevej stanici (STS) v Moldave nad Bodvou.

„V marci 1992 som prebehol k vodárom za vedúceho strediska v Moldave nad Bodvou. Zabezpečovali sme dodávku pitnej vody a odstraňovali poruchy na rozvodnej sieti, v menšom rozsahu aj na kanalizácii, ale keď išlo o väčšiu poruchu, došli kolegovia z Košíc, ktorí boli na kanalizačné siete lepšie technicky vybavení. Riaditeľom závodu som od júna 2003.“

Ing. Oliver Petřík, závod Michalovce. Pochádza z Vranova nad Topľou, kde prežil aj detstvo. „Po maturite na chemickej priemyselovke v Humennom v roku 1981 som sa dostal na základe umiestnenky do michalovského závodu VVaK na pozíciu robotníka úpravár vody - chemik na Úpravni vody Lastomír s kapacitou 110 litrov za sekundu, ktorá sa práve spúšťala do prevádzky. V polovici roka 1985 ma vedenie závodu a stránická organizácia poverili úlohou majstra na stredisku porúch na vodovodnej sieti.“

Bola to preňho výzva, ale mal veľmi veľké obavy. „Jednak som bol chemik, nie vodár, o tvarovkách a podobných veciach som vtedy veľa nevedel, hlavne to bola ťažká doba. V čase, keď som mal prebrať stredisko, bolo totiž len v samotných Michalovciach tisíc neodstránených porúch a za každú poruchu, za každý zbytočný aj drobný únik vody sme boli bití. Pre dokreslenie situácie pripomeniem, že to bolo v 80-tych rokoch, keď východ Slovenska trpel akútnym nedostatkom vody, nemali sme jej dosť ani v Michalovciach, ale z rozhodnutia najvyšších orgánov štátu i Východoslovenského kraja sa voda musela posielat do Košíc a Prešova, lebo prioritnou úlohou bolo zásobovať tieto veľkomestá, v ktorých voda tiekla z kohútikov hádam hodinu denne!“

Úlohu zvládol a s kolektívom ľudí, ktorým veril, dali do konca roka všetky poruchy do poriadku. Potom prešiel ďalšími funkciami a v roku 1991 sa rozhodol skúsiť si to na vlastnú päsť a pustil sa do súkromného podnikania. V júni 1996 však prišla ďalšia výzva - vrátiť sa späť do vodární ako riaditeľ michalovského závodu, ktorý mal v plnení plánovaných úloh ťažkosti a k polroku dosiahol stratu. Ponuku prijal, hoci mal malé srdiečko, či to zvládne: „Ale opäť sa mi podarilo to, čo predtým - koncom roka som mohol konštatovať splnenie úlohy: závodu sa podarilo vyrovnať stratu a koniec roka skon-

čil s miernym ziskom. Skúsenosti, ktoré som získal v podnikaní mi síce pomáhali, ale pre riadiacu činnosť som potreboval viac, a tak som si rozšíril vzdelanie na Fakulte ekonomiky a manažmentu SPU v Nitre, kde som v roku 2005 získal titul inžiniera v odbore podnikový manažment.“

Ale vodár a zvlášť, ak je v riadiacej funkcii, sa musí nepretržite vzdelávať po celý život, zdôraznil pán Petřík: „Preto veľmi vysoko oceňujeme aj kurzy, ktoré pre nás pravidelne organizuje naša spoločnosť, vrátane kurzov rozvíjajúcich komunikačné schopnosti, čo je veľmi dôležité.“

Ing. Michal Leškanič, závod Trebišov. Narodil sa v Sečovciach, vyrastal v malej dedinke Višňov (severne od Sečoviec). Na otázku, či bol dobrý a usilovný žiakik alebo skôr taký bitang, odpovedal nepriamo: „Detstvo? Boli to predovšetkým krásne roky. Po návrate zo školy sa taška hodila do kúta a keďže sme v tých časoch nemali možnosť sadnúť za počítač, tak sme robili to, čo sa na dedine dalo robiť - hrávali sme futbal a keď bola zima a všetko zamrzlo, hrával sa hokej, neskôr mi dedo kúpil drevené lyže, takže skúsil som aj to. A aby som odpovedal na otázku, nebol som bifloš, ale ani zlý žiak. Skôr naopak.“

Po maturite na strojníckej priemyselovke v Michalovciach v roku 1976 začal študovať prevádzku a riadenie závodov na Strojníckej fakulte VŠT v Košiciach. „Sídlo školy i inter-

nát boli v tesnej blízkosti budovy riaditeľstva VVaK na Komenského ulici. Často som cestoval električkou a zastávka bola vtedy bližšie ako je dnes - priamo pred vchodom do budovy a tak som tam pri čakaní vždy nazeral a rozmyšľal, čo všetko v tých vodárňach asi robia.“

Zrejme aj to ho motivovalo, že po promócii šiel pracovať k vodárom. Nastúpil do trebišovského závodu VVaK ako referent starostlivosti o základné fondy. Ako mladému inžinierovi mu hneď priradili aj ďalšie funkcie, ktoré v tom čase nik nechcel robiť - bezpečnosť a ochranu zdravia pri práci či požiaru ochranu. „Odvtedy prešlo už 33 rokov a dodnes mám v pamäti jeden zážitok. Sprvu som v kancelárii sedel sám, neskôr dali ku mne ešte jedného mladého inžiniera a potom ďalšieho. Napokon sa našej kancelárii nehovorilo inak ako Inžinierska odysea (Smiech.) V tom čase totiž bežal v televízii rovnomenný a veľmi sledovaný TV seriál, tí starší si ho ešte dobre pamätajú. Postupne prišli ďalšie funkcie a riaditeľom závodu som od roku 1990.“

Keď je čas na koníčky

Ing. Fedák: „Aj keď rád športujem, najradšej mám záhradkárčenie, to je pre mňa relax číslo jeden. A rád sa venujem aj hubárčeniu. Z obľúbených športov spomeniem futbal, bowling, posilňovanie a najmä beh. Každý týždeň zabehnem cca 40 kilometrov. Dlhé roky som pravidelne ráno čo ráno behával od domu k tým svetoznámych krasovým jaskyniam, ale teraz už behám po inej trase, ktorá je dlhšia a náročnejšia.“

Ing. Petřík polohlasne: „Asi má novú frajerku!“ (Smiech.)

Ing. Leškanič: „Turistika, šport a najmä loptové hry, predovšetkým však futbal a teraz nohejbal. Keď som mal štyridsať rokov, postavil som sa na korčule a chcel som hrať hokej, odnieslo si to ľavé rameno! Aj keď sa ho pán doktor snažil dať do poriadku, nakoniec musel rezignovať a povedal mi, že také deformované to už budem mať navždy. Podobne ako kolega Gabi si najlepšie oddýchnem pri práci v záhradke a korčule využívam už len s dcérou na klízisku.“

Ing. Prcúch: „Rád hrávam tenis, golf i hokej, bicyklujem v teréne a mám rád aj lyžovanie. Ďalšie moje záľuby sú huby a poľovníctvo.“

Ing. Petřík: „Na rozdiel od ostatných riaditeľov ja som absolútny antišportovec, aj keď to nie je celkom pravda, lebo kolegovia ma občas zapíšu do športových súťaží, ale robia to „asi“ len z vypočítavosti. Boja sa, aby niekto z nich neskončil ako posledný, tak pre istotu zapíšu aj mňa, lebo vedia, že v športových disciplínach ja vždy spoľahlivo obsadím poslednú priečku. Pre mňa je koníčkom moja práca, ale nepíšte, že som workoholik. Neznášam to slovo! Radšej napíšte, že žijem len pre robotu. Znie to úprimnejšie.“

Ale pán riaditeľ Petřík má predsa len jedného koníčka. Je ním politika. „Rád sledujem v médiách politické diskusie a snažím sa z nich vychmatnúť niečo, čo by som prípadne mohol využiť vo svojej práci. A hoci som zarytý nešportovec, predsa rád súťažím. Pravidelne kandidujem do regionálnych i župných volieb, aspoň zistím, ako ma ľudia vnímajú. (Smiech v celej zasaďačke.) V posledných voľbách do VÚC mi chýbal len jediný hlas, aby som sa stal poslancom - smola.“

Aj my ľudia vädneme

Prítomní sa zhodli nielen v tom, že pitná voda z vodovodu je najlepšia a najzdravší nápoj, ale aj v tom, že ak ju sami pijú plným dúškom a ponúkajú aj návštevam, že je to tá najlepšia a najúčinnější propagácia. Ale jej propagátormi by nemali byť len v práci, ale aj v rodine, v kruhu kamarátov, ba aj počas nákupov.

Ing. Leškanič: „Áno, aj pri nakupovaní v obchode musíme byť znepokojení vodármi. Nedá mi, keď vidím takú typickú babku s rekesom balených vôd. Hneď sa pýtam odkiaľ je. Povie názov obce a ja jej vravím: Ale teta, veď vy tam máte dobrú vodu! A trpezlivo vysvetľujem, že voda z vodovodu je u nich zdravá a nepotrebuje kupovať balené vody. Niekedy to zaberie, ale stalo sa mi, že sme sa v niektorom obchode aj poriadne nahlas porafali. Ale neprestanem.“

Ing. Fedák: „V tejto veci by mal každý začať sám od seba, čiže v rodine. Mój syn ešte donedávna kupoval balené vody a mali sme prázdnych fliaš plný dom! Pomaly a trpezlivo som ho presviedčal, takže dnes už pije len vodu z vodovodu a na svojom pracovisku na ňu sám aktívne nahovára aj svojich kolegov. Rovnako aj moja dcéra, ktorá študuje medicínu a je na fakulte známa ako propagátorka zdravej pitnej vody.“

Ing. Prcúch: „Bolo by neférové, keby sme každý zo svojej pozície propagovali vodu z vodovodu a sami pili balené vody z obchodov. U mňa ako nápoj jednoznačne dominuje pitná voda, aj na pracovisku, aj doma. Balené a prifarbované vody ani nepijem.“

Ing. Petřík: „Súhlasím s kolegami, že pitnú vodu ako náš hlavný produkt musíme propagovať všetkými možnými spôsobmi. Aj preto sme v našom závode vytvorili Environmentálne vodárenské vzdelá-

vacie zariadenie alebo jednoducho - také malé múzeum vody situované v pôvodnej Úpravni vody Hrádok. Je tam aj obrázok názorne ukazujúci význam vody pre človeka i to, koľko vody je v ľudskom tele - v zárodku, v detskom veku i v starobe. A deťom, ktoré k nám prichádzajú na exkurziu, to zvyknem prirovnávať k rastlinke v kvetináči. Keď ju nebudú pravidelne polievať, bude vädnúť a vyschne. A tak je to aj s ľuďmi. Aj my vädneme, keď pravidelne nepijeme čistú vodu.“ (Smiech.)

Dojčenská voda?! Som vraj iba rojko

Riaditeľov závodov sme sa opýtali, aké majú ciele, vízie a čo by ešte chceli vo svojej práci dokázať.

Ing. Leškanič: „Náš závod čaká veľká zmena v zásobovaní pitnou vodou. V roku 1996 prítiekli prvé litre vody zo Stariny do Trebišova a v tomto roku po dobudovaní vodovodného systému začneme so zásobovaním i ďalej do južnejších a juhovýchodných oblastí. Spomeniem aj rekonštrukciu trebišovskej ČOV z európskych peňazí, ktorá by mala byť ukončená na budúci rok a máme už prísľub aj na intenzifikáciu a obnovu morálne i technicky zastaralých čistiarní v Čiernej nad Tisou a Kráľovskom Chlmcí.“

Ani jedna už nevyhovuje prísny limitom.

„Napokon musím ešte spomenúť aj Pobodrožský skupinový vodovod a vlastne celú oblasť Pobodrožia s veľmi kvalitnými zdrojmi podzemnej vody. Treba tam rekonštruovať Úpravňu vody v Borši, aby táto oblasť charakteristická svetoznámych tokajským vínom bola rovnako známa aj dobrou vodou. Lebo ja vždy hovorievam, že bez kvalitnej vody sa kvalitné víno nedá vyrobiť. (Smiech.) A môjím najväčším snom a najväčšou túžbou je, aby celý náš poľnohospodársko-potravinársky región znovu ožil a bolo komu dodávať vodu. Potravinársky kombinát Trebišov kedysi odoberal 40 litrov za sekundu a ja by som bol nekonečne rád, keby dnes brali aspoň dvadsať.“

Ing. Prcúch: „Mojím prvoradým cieľom je znížiť stratovosť vody a dosiahnuť, aby v tom-

to, ale aj v ostatných ukazovateľoch nebol rožňavský závod vždy len medzi tými najhoršími tak, ako to žiaľ bývalo celé roky. Myslím si, že sa mi v tom začína dariť. Ale mám aj jednu veľkú víziu, hoci ma mnohí pre ňu považujú za rojka. Chcem do Rožňavy dotiahnuť kvalitnú vodu z Dobšinej.“

Ale to zasa nie je žiadna novinka, nedá nám nepodpíchnúť. Snívalo sa o tom už kedysi v 60-tych a 70-tych rokoch minulého storočia a boli dokonca vypracované aj nejaké konkrétne zámery a projekty. Lenže kvôli veľkým politickým zmenám v tých časoch sa to odsúvalo do úzadia, až sa na ten zámer celkom zabudlo.

„Pripúšťam, že to mohlo tak byť. Nemám o tom bližšie vedomosti, ale viem jedno - voda z Dobšinej je veľmi kvalitná a takpovediac spĺňa parametre doječskej vody! A navyše, išlo by o gravitačný vodovod čiže na dopravu vody by nebola potrebná elektrická energia - bolo by teda hriechom neuvažovať o tom, že v budúcnosti by sa mohla doječská voda spolupodieľať na zásobovaní Rožňavy a zároveň by zásobovala po trase sedem obcí. Ak nič iné, tak toto ešte chcem urobiť!“

Ing. Fedák: „To, čo mňa najviac mrzí, je pokles spotreby vody. Napríklad hutnícky kombinát od nás odoberá už iba minimálne množstvá (len na pitné účely) a skončili aj naši najväčší spotrebitelia vody, teda potravinárske podniky (mäso priemysel, mliekarné atď.). Ak by som mal pokles vyjadriť aspoň jedným štatistickým údajom, tak za posledných desať rokov klesla spotreba vody v samotných Košiciach na polovicu - z 1200 na 600 litrov za sekundu! A teraz k úlohám a cieľom, ktoré predom mnou stoja. Tým hlavným je znižovanie stratovosti, žiaľ, mnohé vodovodné potrubia sú už veľmi staré, skorodované a pretekajú, preto postupne zabezpečujeme ich výmenu.“

Pán Fedák zdôraznil, že jeho ďalší cieľ sa týka rekonštrukcie úpravni - bukoveckej i medzevskej: „Obe potrebujú modernizáciu ako soľ. Najmä tá medzevská, ktorá bola narychlo a provizórne postavená v čase najväčšieho nedostatku vody v 80-tych rokoch, už naozaj nezodpovedá požiadavkám súčasnosti. Ide o vodu z povrchových zdrojov - keď je veľa dažďov, je tam problém so zákalom a kvalitou vody a naopak, keď je suchšie počasie a vody

je menej, s tou úpravňou sú opäť nekonečné problémy. A som veľmi rád, že sa konečne rozbieha veľký projekt Bodva financovaný z EÚ fondov (píšeme o ňom na inom mieste - poznámka red.). V súvislosti s ním čaká náš závod i mňa osobne veľa práce.“

Ing. Petrik: „I ja mám svoje vízie, aj ja chcem, aby sa čím skôr dali do poriadku úpravne, v michalovskom závode sa to týka najmä Lekároviec, Lastomíra a prívodného radu Strážske - Michalovce, lebo ako hovorili aj kolegovia, rekonštrukcia úpravni je na najbližšie roky úlohou číslo jeden, ale ja to vidím aj zo širšieho hľadiska. Nielen úpravne, čistiarene, potrubia, stroje, technológie, mechanizmy atď., ale treba vidieť aj ľudí - vodárenských odborníkov. A tých niet a bude ich ešte menej. Medzi mladými nie je záujem o vodárenskú profesiu a čo je ešte horšie, niet ich ani kde vyškoliť. Aj preto sme v našom závode vytvorili to vzdelávacie zariadenie, o ktorom som už hovoril. Otvorili sme ho preto, aby sme mladým čo najviac priblížili táje vodárenstva a získali ich pre túto peknú, zaujímavú a spoločenskú veľmi potrebnú prácu.“

Unisono: Problémov, ktoré riaditelia počas diskusie pomenovali a o ktorých treba nahlas hovoriť, je mnoho. Nemôžeme vymenovať všetky a tak aspoň uvedme, že najzávažnejším z nich je už spomínaný nedostatok odborníkov vo vodárenských profesiách: „Absolventi posledných ročníkov vodárenských učebných odborov nám už definitívne odchádzajú a niet ich kým nahradiť. Stratégiu školstva by mal síce riešiť štát, ale bez snahy samotnej vodárenskej spoločnosti to naozaj nepôjde! Ako riaditelia závodov môžeme sľúbiť, že budeme robiť všetko pre to, aby sme získavali mladých ľudí pre vodárenskú profesiu, ale treba čím skôr vytvoriť podmienky aj pre ich vzdelávanie, či už formou nejakého súkromného učilišťa, strednej odbornej školy, doškolovacích stredísk a podobne. Situácia s nedostatkom vodárenských odborníkov je veľmi zlá, už teraz je priam katastrofálna a bude to ešte horšie!“

(fur.)

Foto: Marián Horňák

Príbeh vody v povodí Bodvy

Rodil sa dlho - už od roku 2006. Bol niekoľkokrát presúvaný a odkladaný do zásuviek. Čo všetko bolo za tým, dnes už nie je ani dôležité. Zainteresovaní vedia, ostatných to nezaujíma. Rozhodujúci je však dátum 5. máj 2014, keď bol projekt definitívne schválený aj najvyššími európskymi orgánmi.

Názov projektu, ktorý rieši zásobovanie pitnou vodou a odkaňalizovanie obcí v mikroregióne Bodva, je odvodený od slovensko-maďarskej rieky Bodva (po maďarsky Bódva) s celkovou dĺžkou vyše 110 km (z toho na území Slovenska cca 48 km). Bodva pramení vo Volovských vrchoch neďaleko Úhornej v nadmorskej výške 890 metrov nad morom, preteká Medzevskou pahorkatinou a obcou Jasov, obteká krasové územie s mnohými jaskyňami, pokračuje územím Košickej roviny a neďaleko obce Turňa nad Bodvou priberá Turňu, pri Hostovciach opúšťa územie Slovenska a v Maďarsku sa spolu s riekami Hangony a Hornád vlieva do toku Sajó (Slaná).

Najvýznamnejším prítokom Bodvy je malebná rieka Ida, ktorá pramení pod Bielym kameňom a spod Kojšovskej hole priberá niekoľko prítokov. Z nášho hľadiska je Ida zaujímavá tým, že kvalitnou vodou napája **Vodárenskú nádrž (VN) Bukovec** i rekreačnú oblasť Pod Bukovcom. Do Bodvy sa vlieva pri obci Peder pri slovensko-maďarských hraniciach.

Územie, na ktorom sa bude stavať sa tiahne od obcí Nižný a Vyšný Klátov pod legendárnou Zlatou Idkou na jednej strane cez Šemšu, Nováčany a Medzev až po Turniansky hrad a svetoznámu Zádielsku tiesňavu na strane druhej. Šťasti ide o plochy intenzívne využívané poľnohospodármi, šťasti zasa o krasové územia (Národný park Slovenský kras) s nespočítanými jaskynnými systémami, zrázmi a priepasťami, ktoré sú súčasťou Svetového dedičstva UNESCO a z ktorých vyviera **krištáľovo čistá a zdravá** pitná voda, ktorú VVS dodáva do rozvodnej siete (prameň Drienovec).

„Verím, že po splnení niektorých formalít, ktoré nám ešte treba dotiahnuť, začneme stavať už v júli, pravda tak, aby sa nenarušili prebiehajúce poľnohospodárske práce,“ povedal investičný riaditeľ spoločnosti Ing. Hézsely krátko po definitívnom schválení projektu Bodva v Európskej komisii. Dodal, že na príprave projektu sa podieľalo množstvo ľudí zapálených za dobrú vec.

„Spomenul by som aspoň Ing. Beátu Baltesovú, ktorá je projektovým manažérom alebo ak chcete, styčným dôstojníkom, ktorý o. i. zabezpečuje všetku komunikáciu medzi Ministerstvom životného prostredia SR,

Ing. Hézsely: Kopať sa bude aj pod Turnianskym hradom.

našou spoločnosťou, dodávateľmi a mestami a obcami v regióne. Je to skúsená pracovníčka, ktorá sa podieľala aj na realizácii iného veľkého projektu: Prešov - pitná voda a kanalizácia v povodí Torysy. Rovnako musím spomenúť primátora Moldavy nad Bodvou pána Ing. Istvána Zachariaša. Bez jeho entuziazmu by sa projekt Bodva možno ani nik-

dy nezrodil a ak aj áno, realizoval by sa len veľmi ťažko. Bol to práve on, kto presviedčal a získaval starostov dotknutých obcí pre podporu nášho projektu.“

Dodajme ešte, že projekt Bodva priamo nadväzuje na malý projekt **Skupinový vodovod obcí v údolí Kaňapty**, ktorý bol aj z EÚ fondov dokončený ešte v roku 2006. „Teraz v rámci projektu Bodva rozširujeme rozvodnú vodovodnú sieť v obciach Cestice, Komárovce, Buzica, Rešica, Nižný Lánec a Perín-Chým, pričom pribudne vyše 600 prípojek.“

Zvedavý párik bocianov

S časťou projektovej dokumentácie, mapami, diktafónom a fotoaparátom sme sa vybrali na reportážnu cestu po niektorých lokalitách, v ktorých sa už onedlho začne stavať. Naša prvá zastávka v putovaní po povodí Bodvy opradenom bohatou históriou i legendami bola **priamo pod ruinami Turnianskeho hradu**. V obci Turna nad Bodvou, ktorá je v plnom rozsahu napojená na verejný vodovod a zásobovaná je z krasovej vyvieracky v Drienovci, sa v rámci projektu bude rozširovať kanalizácia.

„Obec je odkanalizovaná cca z jednej tretiny. Jestvujúcu kanalizačnú sieť rozšírime na celú obec, vybudujeme 427 nových prípojek, čím zvýšime kvalitu života ďalším 1800 obyvateľom,“ vysvetľuje Ing. Hézsely a na mape i v teréne podrobne ukazuje, kde všade sa bude kopať. Turniansku bielu pani, ktorej duch nenachádza v hrobe pokoj a ktorá už niekoľko storočí straší v okolí hradu, sme pri tom nestretli. Možno iba preto, že mladá žena, ktorá podľa legendy zo žiarlivosti prebodla milenca svojej sestry a ju krivo obvinila z vraždy, chodievala mátať väčšinou za mesačného sviatu, no my sme reportáž pripravovali o 9-tej ráno, aj to za pekného slnečného počasia. Fotografovaniu sa so zvedavosťou prizeral párik bocianov.

Len minimum odstávok!

Pristavujeme sa v centre regiónu - v meste Moldava nad Bodvou, v ktorom má VVS dve čistiarnie. Menšia je v mestskej časti Budulov, kde sa v rámci projektu rozšíri splašková kanalizácia, ktorá sa napojí na túto ČOV. „Tým bude už celé mesto 100-percentne odkanalizované. Druhou čistiarnou je veľká

Na kanalizáciu sa napojí aj svetoznámy kláštor v Jasove.

ČOV Moldava, ktorú potrebujeme modernizovať a zvýšiť účinnosť čistenia odpadových vôd tak, aby boli splnené prísne európske normy týkajúce sa najmä fosforu a dusíka. Zároveň zvýšime kapacitu tejto čistiarnie z 11.953 na 15.168 ekvivalentných obyvateľov, keďže na ňu napojíme aj obyvateľov obcí Jasov a Poproč,“ spresňuje náš sprievodca.

Prechádzame sa námestím, keď zrazu rukou ukáže na chodník a vysvetlí, že oceľové vodovodné potrubie, ktoré je pod ním, už prakticky doslúžilo: „Je už staré, skorodované. Máme tu veľa porúch a navyše aj vodovodné prípojky tu v starej časti mesta, ktoré sú neraz zhotovené aj z pozinkovaných materiálov, už nevyhovujú. Preto sme sa rozhodli toto rozvodné potrubie s dĺžkou cca jedného kilometra vymeniť.“ Aj keď sa výmena potrubia vrátane prípojek bude robiť počas tohto leta, nie je súčasťou projektu Bodva. „Je to investícia z našich vlastných zdrojov a budeme ju realizovať úplne novou technológiou.“

Staré oceľové potrubie sa nareže a doňho sa vtiahne nové polyetylénové. „Ušetrí sa tým čas, námaha i peniaze, bude sa menej kopať a tým bude aj menej kolízií s inými inžinierskymi sieťami a menej prekopávok cez chodníky, ktoré občania právom nemajú radi. Ako investičný riaditeľ VVS môžem ubezpečiť obyvateľov mesta, že vďaka novej technológii aj odstávok vody bude len málo a aj to iba na veľmi krátky čas.“

Dejiny: Krvavé a vypálené

Našou ďalšou zastávkou je barokový kláštor Rádu premonštrátov v Jasove, ktorý chodia obdivovať turisti z mnohých kútov

sveta. V bezprostrednej blízkosti je Jasovská skala s náučným chodníkom, dosiaľ nie celkom prebádaná zložitá sústava **desiatok jaskýň**, z ktorých najznámejšie sú Jasovská a Drienovská, známa pod prezývku Pitykó. Ale aj **čarokrásne** jasovské rybníky a Národná prírodná rezervácia Jasovské dubiny, v ktorej sa vyskytujú mnohé druhy motýľov a netopierov a hniezdia vzácne druhy vtákov.

„Celá obec Jasov je napojená na verejný vodovod. Chýba tu len kanalizácia, ktorú vybudujeme v rámci projektu. Tak ako na vodu, bude tento svetoznámy kláštor napojený aj na kanalizáciu. Tá bude splaškové vody z Jasova i susedného Poproča gravitačne odvádzať do kanalizačnej siete v Moldave nad Bodvou a následne do tamojšej ČOV, ktorej kapacita sa práve kvôli tomu zvýši,“ vysvetľuje pán Hézsely.

Stojíme pod dvomi štíhlými vežami kláštorného kostola sv. Jána Krstiteľa, ktoré pripomínajú pohnuté dejiny regiónu. V 12. storočí ich začali písať **premonštráti**, ktorí si tu postavili prvý - drevený kláštor. Neskôr na jeho mieste viackrát vybudovali kamenný komplex, ktorý im vždy niekto zrovnal so zemou alebo vypálil do tla. Raz to boli tatarské hordy, raz bratrci Jána Jiskru z Brandýsa, po bitke pri Moháči v roku 1526 kláštor vyplienili osmanské vojská a v časoch protihabsburského stavovského povstania zasa vojská sedmohradského kniežaťa Imre Thökölyho. A mohli by sme pokračovať ďalej.

Z histórie sa ale vraciame do súčasnosti. Na otázku, či sa neuvažovalo aj o variante, že by sa ČOV-ka postavila priamo v Jasove a nebolo by treba ťahať niekoľko kilometrov kanalizačného potrubia až do Moldavy nad

Bodvou, Ing. Hézsely uviedol, že sa zvažovali rôzne možnosti, ale od počiatku prevládla **správna idea** odvieť, čistiť a vypúšťať odpadové vody až za hranicou krasového územia v modernej ČOV v Moldave nad Bodvou a tak **čo najviac šetriť** toto krásne prostredie a **chrániť výdatné podzemné zdroje** krištáľovo čistej krasovej vody vytekajúcej z jaskynných útrob.

„Ak pôjdeme z Jasova vyššie do kopcov, smerom na severozápad sa nachádza historické mestečko Medzev. Niektoré jeho časti však dodnes nie sú napojené na verejný vodovod. Projekt preto ráta s rozšírením vodovodnej siete a navýšením kapacity jestvujúceho vodojemu vybudovaním ďalšej komory. Zároveň v meste rozšírime aj kanalizáciu, ktorá bude gravitačne odvádzať splaškové vody do tamjšej ČOV.“

Dve samostatné linky

Putovanie po povodí Bodvy končíme v **areáli čistiarny v Šaci**, ktorá už zakrátko prejde rozsiahlou prestavbou. „Musíme zvýšiť jej kapacitu, keďže chceme na ňu napojiť aj obyvateľov neďalekej obce Veľkej Idy. V podstate to bude tak, že v areáli terajšej ČOV na mieste niektorých dnes už nevyužívaných objektov de facto postavíme novú čistiareň s tým, že paralelne budú vedľa seba fungovať dve samostatné linky mechanicko-biologického čistenia - jedna pre Šacu, druhá pre Veľkú Idú. Kaly z nich budú spracovávané v jednom **spoločnom** kalovom hospodárstve.“

Inžinier Hézsely dodal, že aj v tomto prípade sa pôvodne zvažovalo **viacero možnos-**

tí, jedna z nich rátala aj s výstavbou samostatnej ČOV vo Veľkej Ide, ktorá ma cca 3 a pol tisíce obyvateľov. „Pre riešenie dvoch autonómnych súbežných liniek v jednej čistiarni sme sa nakoniec rozhodli, že je jednoduchšie a hlavne lacnejšie rozšíriť a prevádzkovať jestvujúcu čistiareň vzdialenú len pár kilometrov než vystavať a prevádzkovať ďalšiu samostatnú ČOV-ku.“

Podčiarknuté a zrátané

V rámci projektu Bodva, ktorý si vyžiadala celkové náklady takmer 54 miliónov eur, VVS vybuduje, resp. rozšíri vodovodné siete v 16 obciach, v ktorých pribudne vyše dvetisíc vodovodných prípojok, štyri vodojemy, z toho tri dvojkomorové, i sedem prečerpávacích staníc. **Dôležitejší ako čísla** je fakt, že takmer 8 tisíc obyvateľov regiónu sa pripojí na zdroje kvalitnej pitnej vody a nebudú už odkázaní na nevyhovujúcu vodu z vlastných domových studní s neraz mnohonásobne prekročenými limitmi dusičnanov! Oblasť je napájaná dvoma hlavnými zdrojmi - povrchovou vodou z VN Bukovec a podzemnou krasovou vodou z prameňa Drienovec.

Zároveň sa vybuduje nová, resp. rozšíri jestvujúca kanalizačná sieť v šiestich aglomeráciách - v 5 samostatných obciach a v mestskej časti Moldavy nad Bodvou - v Budulove. Pribudne spolu 2800 kanalizačných prípojok, cez ktoré sa na verejnú kana-

lizáciu napojí 10 300 obyvateľov. Súčasťou projektu je aj zvýšenie kapacity, modernizácia a intenzifikácia dvoch ČOV.

Ak by sme to podčiarkli a zrátali, dohromady sa bude kopať **takmer 140 kilometrov sietí** a v tých kilometroch nie sú ešte zarátané prípojky! Časť kopania bude priamo na území Národného parku Slovenský kras a dokonca aj v **ochrannom pásme** tohto Národného parku (Medzev, Turňa nad Bodvou). Hlavnými dodávateľmi sú spoločnosti Zipp Bratislava a Arprog Poprad. „V stavebníctve je to tak, že na hlavných dodávateľov sa naviaže množstvo subdodávateľských firiem, ktoré zabezpečia prácu pre obyvateľov regiónu s vysokou nezamestnanosťou, a to je tiež faktor, na ktorý musím upozorniť,“ povedal inžinier Hézsely a dodal, že všetky práce budú ukončené do decembra budúceho roka. Ale pracovníci investičného úseku VVS sa ani potom nebudú nudiť.

„Súbežne s Bodvou realizujeme a pripravujeme ďalšie projekty - týkajú sa kanalizácií a ČOV a čaká nás aj ďalšia veľká úloha: rekonštrukcia úpravni vód z európskych peňazí. Úpravne - vrátane starinskej či bukoveckej - sú už zastaralé, potrebujú modernizáciu a najmä vybavenie novými špičkovými technológiami, aby sme zákazníkom mohli s nižšími nákladmi naďalej dodávať kvalitnú a zdravú pitnú vodu.“

(fur.)

Foto: Marián Horňák

ČOV v Šaci prejde rozsiahlou prestavbou.

Utipy

Blondínka si varí kávu a zostane jej v kanvici teplá voda, tak zavolá svoju kamarátku blondínku a pýta sa jej:

- Ty, zostala mi teplá voda z kanvice, čo mám s ňou robiť?

Druhá: - Daj ju do mrazničky, teplá sa vždy zide.

☺ ☺ ☺

Keď je Chuck Norris dlho vo vode, voda sa začne dusiť.

☺ ☺ ☺

Dvaja páni v krčme:

- Ty, počul si, že zdrazela voda?

- Fakt? Na aha tu ho máš, došlo konečne aj na abstinentov.

☺ ☺ ☺

- Halóó, vodárne?

- Áno, čo si želáte?

- Z môjho vodovodu tečie voda!

- No a čo ste očakávali?

- Podľa účtu aspoň Heineken.

Cigánka kúpe svoje dieťa v ľadovej vode. Dieťa začne revať.

Cigánka hovorí: - Čo reješ, však nie je horúca.

☺ ☺ ☺

Učiteľka kričí na hodine literatúry na žiaka:

- Laco, nebav sa! Okamžite vstaň a vymysli nejaký rým.

Laco sa zamyslí a hovorí:

- Kúpali sa chlapci z Rajca, voda im siahalala až po kolená.

- To sa nerýmuje!

- To sa bude rýmovať, až stúpne voda.

☺ ☺ ☺

Na hodine chémie sa učiteľ pýta:

- Kto nám povie, ako sa dá pomocou vody získať svetlo?

Žiak odpovie: - Stačí umyť okno, pán učiteľ.

☺ ☺ ☺

Stretne žirafa myš a začne sa vychvaľovať:

- Pozri sa na nás žirafy, aké krásne dlhé krky máme a vy hlodavci nie...

Myš nereaguje.

- Máme rozhľad a vy ste tak prízemní! A keď jeme – to je lahoda, keď nám to lístie padá tým dlhým krkom dole... alebo keď

sa napijeme a tá studená voda nás krásne ochladzuje!

V tej chvíli to už myš našťve a pýta sa žirafy...

- Áno? A už si niekedy zvracala?

☺ ☺ ☺

Na verejnú pláž príde nejaký chlap a vyzlečie sa do naha. Neuplynú ani pol hodina a prízenie sa ku nemu správca kúpaliska:

- Človeče, čo to preboha vystrádate? Neviete, že na našej pláži je vstup nudistom zakázaný?

- No dovoľte! ohradí sa ležiaci.

- **Ja viem náhodou ľudí veľmi dobre pobaviť!**

☺ ☺ ☺

Prechádza sa plavčík po pláži, nuda, občas pozrie na hladinu. Náhle priloží hlasnú trubu k ústam a volá na jednu z lodí:

- Deväťdesiatdeviatka, Deväťdesiatdeviatka, ste za červenou bójkou, vráťte sa!

Dobehne ku nemu kolega a nechápavo sa ho pýta:

- Čo blbneš? Veď máme len 80 lodí!

Prvý plavčík v panike chytí hlasnú trubu a kričí:

- Šesťdesiatšesťka! Šesťdesiatšesťka! Máte nejaké problémy???

Tajnička

Ticho a dôrazne prišli do života VVS)

chemický prvok s protónovým číslom 34, významný esenciálny stopový prvok

názov pre chorobné vypadávanie vlasov

základný - synonymicky

patri do bránky pri kolektívnom športe

daňový doklad

Európske združenie vodárenských asociácií

Úpravňa vody v Michalovskom závode VVS (viď časopis VŽ)

spôsob riešenia - synonymum

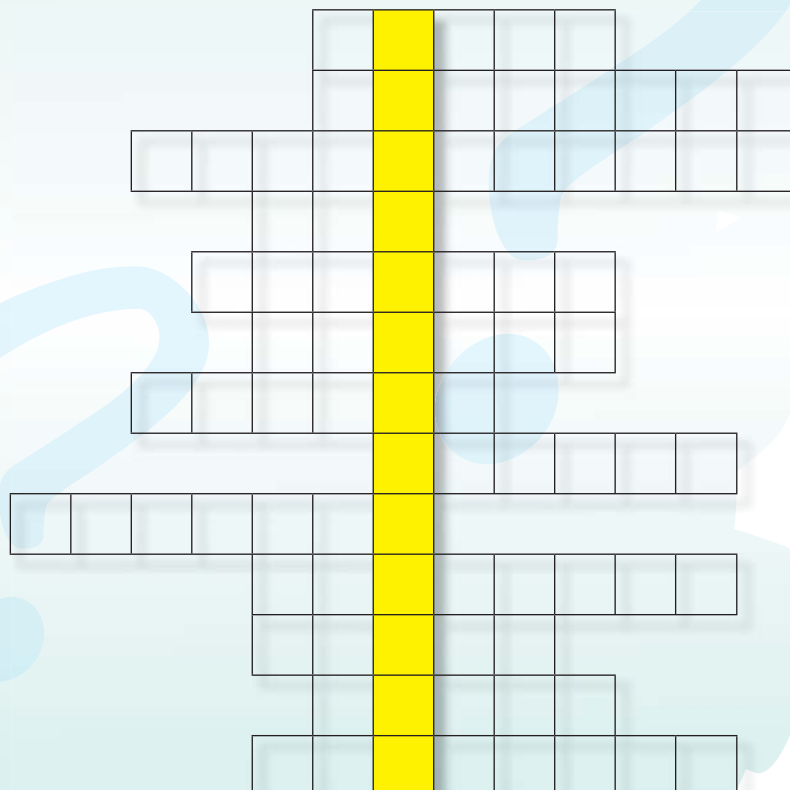
slangový výraz pre zariadenie na uzatváranie potrubia

oblúbený rodinný veľký pes - rasa

chutný plod, z ktorého sa vyrába kvalitný olej

vylučovacia spojka

spojenie slov protirečiaceho si významu

Elektronické zasielanie dokumentov

- Táto bezplatná služba
je určená pre všetkých
obchodných partnerov
VVS, a.s.**

- požiadať o službu osobne na ktoromkoľvek zákazníckom centre s platným dokladom totožnosti,
- uviesť kontaktnú e-mailovú adresu,
- podpísať zmluvu o elektronickom zasielaní dokumentov,
- predložiť plnú moc súvisiacu s podpisom zmluvy o elektronickom zasielaní dokumentov v prípadoch, ak napr. o službu požiada organizácia, ktorá má viac prevádzok/organizačných zložiek v rámci pôsobnosti VVS, a.s.

Vás odmení dvojnásobne!

Stačí prísť do zákazníckeho centra
a podpísať zmluvu o elektronickom
zasielaní dokumentov a **darček**
od VVS, a.s. podľa výberu je Váš.

Zároveň ste automaticky zaradení do žrebovania **o skvelé ceny:**

**víkendový pobyt
v penzióne VODÁR**

taška

dáždnik

**držiak
na iPad**

osuška

značkový tablet iPad

mobilný
telefón
iPhone

